

Εις τὸν δέκατον οὐρανὸν θελάσσαντες, εἰς πέτραν
πυλανὴν αἰωνίην μὲν τὸ αὔγιδελον τὰ τάφατα,
πυθανὸν δὲ τὸ φερόμενον, καὶ ρίζατα τὸν αὐτούρωπον
μέσα εἰς τὴν θαλασσαν· καὶ τὸν τρώγυν. Διὰ
τοῦτο οἱ ἀνθρώποι τῆς ἐρυθρᾶς θαλασσῆς
βύμην οἴχεται ἀμπτεῖ. Οὐταντικαταγέτει τὰ τάφατα,
δέμη καθοιώταν εἰς τόπον οπότε εἶραν βαθὺς. Διὰ
μαλακοῦντος δὲ βούς εκεῖμος· καὶ ρίζατα τούς
βαθύς, καὶ θαματώσει τους. Αλλὰ καθοιώταν
εἰς αὐτόν τομέρον· Καὶ οἶμας ρίζατα τὸ αὐ-
χίστριον· καὶ οἱ σωτρόφοι πυρέκοινται, σεβλέ-
ποντας τὴν θαλασσαν· Οὐταντικαταγέτει τὰ τάφατα,
αὐτούρωπον μακράν φάγη, τρώγει τὸν πηλὸν τῆς θα-
λασσῆς, ωκεανὸν χοῖρος εἰς τὴν γλῶσσαν. Καὶ οὕτως

ΠΕΡΙ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

Εις τὸν Νέλον ποταμὸν, δεξίσκονται. Βο-
θράκοι πολλοί. Εἴκει εἶρου αἰγόμη, Σκάπτια
θηρία ὃ πάλεύεις του ύδροπιδμ. Μύοις ή βιόρα,
ή ὅποια καὶ πολλὰ κακούα τὸν Βαθράκον. Οὕτι
εἶρου καλὴ τροφὴ τῆς βιόρας. Αὖλας οὐ βάτρα-
χος ἔχει σωματεῖαν, οὐδὲ ὅταν ιδῇ τῷ βιόρᾳ
ἀπώλει μακρά, δακώμη φύλλον τῷ καλαμίζ πλά-
για, οὐδὲ η βιόρα δεῖμ διηγέται μα τὸν καταπίκη.

Ergonomics

Δια τοῦτο ἡ βίδρα ὅταν ίδε τὸν βάτραχόν, Σ
έχει δακωμένον τὸ φύλλον τῆς καλαμιάς, παρά
μερίζει τὸν ὄπατόν, καὶ τῶς γλυτώνει τὴν ζωή-
την. —

ΠΕΡΙ ΓΥΝΟΣ.

Ο Γυψεῖνον ὄρμεον μεγάλον μὲν ταῦθα, εἰ δύ-
χια μὲν οὐτα, Σ κοταῦθα. Καὶ εἰς τὸ δῆθος,
ἔμου κόκκινος τὸ δέ λοιπόν του κορμίν εἶμαι α-
ντρον. Εἰχει δέ οὐτι μεγάλον λαμπόν. Καὶ τὰ
δύματα τατά εἶμαι κόκκινα ὄμιαζει δέ καὶ πάμ-
τα τῆς αἴτου. Εἴμαι δέ Σ ωσαὶ Προφήτης. Διό-
τι ξέδύρασιν οἱ γύπτοι εἰς πόδιον τόπον γίνετον
πόλεμος, εἰδία το μαζώμυονται ἐκεῖ, ἀπό
την αἴραν τῆς κόσμης, ἐλπίζοντο μαὶ χορτά-
σονται τὰ κορμία πᾶν ἀποδεικνύμενον. Τό-
σον δέ αὐταπτοτ τῷ βρῶμα, ὅτι εἴαμ μυστῶσι
μόρχον, ή ζιπέτην, ή ρόδωρακα, ή ἀλλοτί πρᾶγ-
μα δύωδε, παρδύτιον ἀποθυνόντασιν. Οὐδέμας
δέ Γυψεῖμον αρσονικός, οὐλλοὶ οὐδεῖμον θηλικός.
Συλλαμβάνονται δέ καὶ γυναῖρωμυονται
εἰς τοῦτον τὸν τρόπον. Κέκαρυται καὶ πρόσωπα
τῆς αἱμέτης μότα, εἰ χάσικον, εἰ μετέκειμον τὸν αἱμε-
μονην εὐκαρπώματον, εἰ ἔως τρεῖς χρόνους πάλιμ

Q

γαν

γανητού παλία θηλυκά. Εἰς τών αὕτωντον;
ἥγεται τὸ μισθρόν; λέγεται πῶς διεύσκυτον γέ-
πες μωροί, Σαρσονικοί, Σεινλυκοί:—

ΠΕΡΙ ΓΕΡΑΝΟΥ.

Ο Γραμμός ἔχει τέτοιαν συνέδεσμον ὅταν αἱρ-
χάμη ὁ χειμών, Σφυσᾶ ἀμεμονώρροτες, δὲ
ἀποθεμάτινον οὐδέμας εἰς τὰ μέρη τοῦτα. Καὶ οὐλο-
φύλαγτον εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τὰ μέρη. Ως θορυβόι
όπται εἴμουν. Καὶ ὅταν πέπονται μαζεύονται
σὺ έκεῖ, Βαρδᾶ καθέμας εἰς τὸ πόδι του πέτραν
ητού τῷ διαμάμιρτου διακόπη μὲν τὸν σαλάμην
ἀμεμονῶσαν τῷ δράταντον. Καθὼς εἰς τὰ κα-
ράβια βάλλονται οἱ σημερωποί σαβύρανται, διακόπη
μὲν σαλάμωμάνται. Λέγεται γοῦν ὅτι έκειμεν
πέτραν, εἴρηνα ωστὸν ὅπτη τείβατον οἱ Κε-
σοχοί τὸ Κρυστάφη, εἰ τὸ αστίμην, Σδοκιμάζηται
ἔπειτα μέρη καλοὶ οὐχί. Οταν δέ καθήσοι
ολοι εἰς ἐμα τόπον μαζεύονται, βάλλεται τέον-
τος γριαψάς, τοὺς γριούτο τοργάς ο λόγυρα εἰς
κοτταδίμην έκειμο, ησαν φιλάγγατον ολομυχτήτης τ
ἄλλας. Καὶ πάλιν έκείμοι οπτη ἐφυλάγασται
λομυχτήτης διακόπη μὲν σαλάκοι μηνίζονται πέρην
μίαν πέτραν εἰς τὸ ποδάριτον τὸ έμα, εἰς ζέη-

μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ ἐάμ τύχη ἔ μυσταῖς τιμαῖς ἀπό-
ἀντους, πάντη μέ πέτρα ὅποι τὸ πύδνητο, καὶ δεῖ
ἀναγνῶ. Καὶ μὲ τῦτο τῷ πρόπορῳ ἐκοιωται ἄ-
γρυπνοι, Σ φυλάγουσιν ἔως μακροῦ μέρα μακρι-
νησσων τῷ δρόμῳ. Εἰδὲ ἔ τις ρύκτα ἀκρόστο-
τι πότε βούμενοι ὅπερ φυλάγουσι, δύγαλλοι
φωμοῖς αὐριάσι, ακάνθων ὄλοι καὶ ασυκώμυροι-
ται, Σ πτερυγοι. Τις δὲ ἄλλων ρύκτα πά-
λιν βάλλοι ἄλλας γέροντας, έ φυλάγυροι. Καὶ
ταύγυρον τῷ γύρον ὄλοι μόναδα. καὶ σταύροι πε-
τροῦ ἔχοντας τάξιν, έ ταύγυρον ἔμας ὅπίσω τε ἄλ-
λα, πρώτοι γέροντός, Σ κατόπιν οἱ μέοις:

ΠΕΡΓ ΓΛΑΥΚΟΥ.

Ο Γλαῦκος ειρουι ἔμα ὄρμεον ὅπερ τὸ λέγομδι
κακυβάγιαν. Εἴμαν δὲ πολλαὶ παμφρυγοι.
Διότι καλαὶ, Σ δέρε βλέπε τις ἡμέραν μακριά-
ση καφέμα πυλλή μακραγ. αλλ' ὅμως παύζει
μετ' ὄματα ὄλων τις ἡμέραν, καὶ κάμρη χήμα-
τα γελαστικαὶ, ὅποι τις ἀκολουθοῦσι τα πουλ-
λιαὶ τὰ μικρά. Καὶ μὲ τῦτα τὰ πουλιάτης,
γέκυρται τὰ πουλλιαὶ ὄλων τις ἡμέραν, καὶ
τις βλέπετροῦ ἔως μακριάση ὁ καιρός. τότε ὄμ-
πη βλέπει καλαὶ: Καὶ αρπάζει δύο τεία, καὶ

τρώγει. Καὶ γε μὲν τῶν κοιλίσματος. Καὶ διὸ τὰ
μαχαρέματα ὅπερ κάμψει ὅλη μέρος πληρώμε-
ται τοῦ κόπου της. Μάχεται δέ μὲν τῆς κοιλί-
σμος, διότι ἡ μήτηρ κοιλίσμος τῷ μέρει τρώγει τὰ
ἀνταντά τῆς γλωσσάς. Οὐδὲ γλωσσαῖς πάλιν τῷ
μύκτα τρώγει τὰ αὐγά τῆς κοιλίσμος. Καὶ γάρ τως
ἔχει μεγάλη μάχη. Τῷ μύκτᾳ δέ περ
πατεῖ επάρμαντος τὰς κανάτια. Καὶ εἰς μέρη πομ-
τικὸν ἀρπάζει τοῦ, ἐν τρώγοντος:—

ΠΕΡΙ ΑΛΛΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ.

Οὐ Γλωσσαῖς εἴρου Φάρη τῆς θαλάσσης, ἐν ὅμοια-
ζει ὥστε ἀντόπερ λέγομεν σκυλλόφαρον.
Ἐχει οὖν ἀντόσην θεάσθειαν, ησαν ὅταν ίδη Φόβοι
ἀπόστρωτοι, εἶτα ἔχει πανδία μικρὰ κατα-
πίμηντα τῷ ὥραψ εκείνῳ. ησαν φόβοι μετ' ἀ-
τα. Καὶ ὅταν προσέση οὐ φόβοις πάλιν τὰς ξη-
ρᾶς ψυχής, οὐ ζωματαῖ. Τέτοιαν συνθεταῖται ἔχει,
ἐπὶ σκυλλόφαρον. Καὶ καταπίπει τὰ πον-
διά του ὅταν ἔχει φόβοις ἀπό τοὺς Δελφίνας,
ἢ ἀπό τὸν ἄλλον οἶκον. Καὶ πάλιν τὰς ξηρᾶς ζωμ-
ταῖ, σάκοιρεα:—

ΠΕΡΙ ΔΕΛΦΟΝΟΣ.

Οὐ Δέλφιμας δύείσκεται εἰς πᾶσαν θαλάσ-
σαν, ἐν μοι φιλάρμονων γένος. Καὶ ὅταν
ἀκεῖσθι εἰς καράβην τραγυδώσῃ μαζαλάσῃ
ὄργανα, μιολαρνήσῃ μετέκειμο εἰς πολὺ τὸ πομ,
καὶ ἔαρην τοῦ βροντῆρον αἴρων πυργολόφον εἰς τῶν
θαλασσῶν, δύγαλλητον μὲτὰ τῶν μάτζων κα-
λῶμεντον ἕως τῶν δρεαίων διαματέρην διρύσην οἱ
αἴρων ποιεῖ τὸν θάψαν. Οὐ δέ προστάτης εἶμοι
τέτοιος. Αὐτὸν μηδετερεῖ τὸ κῦμα τῆς θαλάσ-
σης, καὶ ὀπανοιμάτου. Καὶ ἔτρηκοι μάργος,
καταβούμενοι εἰς τὸ βαθός τῆς θαλάσσης. Καὶ ὅ-
ταν ἐγγίσῃ κάτω εἰς τὸν αἷμαρον, ζέπημαι. Καὶ
πάλιν αἱματούμενοι ἐπάργω. ἐπάργω. πάλιν ὀπανοιμά-
του Στέτοιας λογῆς αἱπέρημα δύο τρεῖς ὥραις, ἐ-
άμπετος εἶμοι ὁ προστάτης. Οὐταν δέ ματεῖσθαι
πρὸς θάματον, τρώγει εἶμαν Φάρη ὅπῃ λέγεται
πιθηκὸς. ἐν μοι ὄμοιορ τῆς μακρύς, ὅπῃ δύείσ-
κεται εἰς τῶν γυναικῶν. Καὶ ἔτρηκατράδεται. Οὐ δέ
θηλυκὸς δέλφιμας γυναικῶν μόρον δύο παιδία. Στά-
τα βυζαντίου, ως τὰ τετράποδα γένεται. Τόσον
δέ εἶμοι φιλότεκνος ὅτι ἔαρ τύχη, καὶ κτυπή-
σομαι οἱ Φαραΐδαι καφανός στέψομαι τὰ παιδιά του,
ἢ μὲν καμάκια, ἢ μὲν ἄλλο τίποτας κουτάρην, ηδὲ

τύχη ἔκει ἡ μάρατου παρώμ., δὲ γράμμα, αὐτὰ
πάλιν, ἐκέίμη ἐπάγω εἰς τὰ πανδιάτης, ἐώς ὅ-
πα κτυποῦσι, οἷς ἔκείμει, οἷς σκοτώμμουστι.
Οὐταφ δὲ πιασθεῖς εἰς τὸ δίκτυον, ὁ Δελφῖνος,
συχαίρει ἐώς ὅπτα σύρμοις τὸ δίκτυον οἱ ἄμφω-
ποι, διότι εἰς τὸ βαθύς τῆς μορφῆς, ὡς τὸ τρώγησα
ψάλεια εἴρου πιασμένα μέσα εἰς τὸ δίκτυον. Οὐ-
ταφ δέ βλέπει πῶς ἐφθασκεῖς οἱ λόποι, οἱ μορφαί,
πότερος οὗτος μὲταπάτηστον τὸ δίκτυον, Σφά-
γει. οἷς διατίθεται ἐχεισαραχνα δια τὴν απ-
πιδάδισαται εἰς τὸ μορόν. Διότι μαζώμενοι τὸν
ἄμασασμόν τοι, ἐρίχνεται οὐσίαν σαγίττα. Εἰχ-
σιν δὲ σωματικούς οἱ Δελφῖνοι, Σόταφ πλέον
πολλοί, βαλλάσσοντες ἐμπρόστους τὰ πανδιάτης,
ἐκτὸς πόδιμον τοὺς θηλυκάτες. Σύρμοις ακολυθεῖ,
οἷς οἵ αρσονικοί:—

ΠΕΡΓΑ ΔΡΑΚΑΙΝΗΣ.

Οὐταφ εἴρου ψάρις εἰς τὴν θάλασσαν, Σ
οἱ ἄμφωποι τὸ λέγοντα δράκοντα. οἷς τὸ
φαγότου εἴρου γλυκόν Σωφέλιμον. πλίνης ἐχει
εἰς τὰ ποδάρεια της Φαρμακεροφ κοντρή, μὲ τὸ
όποῖον εἴρη κοντρήσῃ ἄμφωπον ἀποστείλειν.
Εἴρου δὲ οὐτρείατα μὲ τὸν χίσης ἐκείνον τὸν
δράκοντα.

δράκοντα μα' βάλις τὸ σηκώτητα ἐπίσημω εἰς τὴν
πληγήν. Δια τὸ προσέχονταν οἱ Φαραὼν,
Σδὲν τὸ πιάμυρο μὲ τὸ χέριατους ἔως μα' ψω-
φίον. Εἴρου δὲ πλανίδος ὀκταρχίας, Σμα-
κρύβως ὁ φίδιος. Πλανίερου πλατυτερο-

ΠΕΡΙ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ.

Οὐέλεφας εἶμαι ζῶομ μέγα τετράποδον. Οἱ
ἄρθρωποι δὲ τὸ ὄμόμαξις φίλια, οἷς εἰσὶ^ν
δὲν γοῦν δωδεκα χρονῶν, δέρη συντάξεται μὲ τὸ
θηλυκόν. Διότι έπειδὴ εἶμαι τὸσομ μεγάλον ζῶ-
ομ, δὲν εἶμαι δωδεκάτον μα' τὸ γονυμόσην ἡμιτέρατη
εἰσὶ μὲν εἶμαι μεγάλη εἰς τὴν ἀλικίαμπης. Να γε-
γῆ δωδεκα χρονῶν. Δια τὸ ζῆν επολλὰς χρό-
νος ποντίκομτα, οἷς εἶναι κορτα. Καὶ σταύρελη
μα' γονυμόσην Βρέφος δὲν τὸ γονυμᾶ εἰς τὴν γλῶνην, αλλ-
α πάγκην εἰς λίμνην, ή εἰς ποταμόν, εἰκεῖ τὸ
γονυμᾶ. Διότι οὐέλεφας δὲν εἶχε γόματα, ωσαὶ
τὰ αλλα τετράποδα, αλλα εἶμαι τὰ ποδάρια
τούς ὅλας εἶμαι πράγμα ωσαὶ ξύλα μεγάλα. Καὶ
έπειδὴ ωσαὶ πέσῃ εἰς τὴν γλῶνην δὲν δωμέται μα' συ-
κωστή, δια τὸ γονυμᾶ μέσα εἰς τὸ μορόν, οἷς ε-
κεῖμος πλέομτας δύγειχε εἰς τὴν γοργεάμ. Καὶ
διατρέφεται μα' χορτάρια. Οταῦ δὲ στέλου-

σιμοί αἱμάτρωποι μαὶ τὸν πιάσυμ, κόπατον τὰ δέμ-
δρα. Καὶ αὐθίμοις ὅλογοι κράτημαν, οἷς ἐκεῖ-
ψις ὁ λέθης ἔχει συνήθειαν, ἐπίκυπτος εἰστα-
μεγάλα δέμδρα, οἷς κοιμᾶται. Οὐταῦ δὲ θέλει
μαὶ κύμπισι τὸ κορμῆτου μαὶ αὐτοποιῶντος, οἷς μαὶ
κοιμῶντος, κόπατον τὸ δέμδρον τελείως ἀπὸ τὸ
βάρος, οἷς πίστει κάτω εἰς τὴν γῆν ὁ λέθης,
οἷς ἐπειδὴ δέμητρας ἔχει γόματα, δέμητρας δέμετον μαὶ
συκῶντος. Καὶ οἱ αἱμάτρωποι αὐθίμοις τοὺς ἐκεῖ-
πειμασμένους ήμέρους πολλοῖς, οἷς ὅταν τα-
πειμωνῶντος, δέμητρας τοῦ, Σεπέρμητος ὅπερέλε-
στη, ἄλλοι δὲ πιάμμοις τοῦ, καμμούτῳ λάκκον
πλατώνεσσον χωρεῖ τὸ κορμῆτον. Ναὶ ἔχει αἴδειαν
μαὶ γυερίτης, οἷς ὁ λάκκος ὁσσονταί γε κάτω, τὸν
καμμούτῳ πολλοῖς. Εἶπεται βάλλοντι εἰς τὸ
χεῖλος τῆς λάκκης, δύο, τετρά, χειμωνικὰ μεγά-
λας ἔργοις, οἷς ξέμροις πῶς τὰς αὐγαπτεῖ. Καὶ
ἐκεῖμονταί γε κάτω τὰ φάγη, οἷς ὁμτάκυλάσιμος,
οἷς ταίγειον κάτω εἰς τὸν λάκκον, οἷς ὁ λέ-
θης κατεβαύμει κάτω μαὶ τὸ φάγη, ἐπόταντος πά-
γη κάτω εἰς τὸ γέρμωμαν, οἷς πλέον δέμητρος
μαὶ γυρήσῃ. Τότε τρέχοντι οἴκων γοὶ μὲνύλας,
οἷς τοῦ δέρματος περιστάται, οἷς ἐκεῖμος μὴ διαστή-
μος, μαὶ γραφῆς εἰς ἄλλον μέρος δέμητρας
μαὶ κάμη. Μέσον δὲ εἰς ἐκείμυτον τοὺς κωνύγες

εἴρου

εἴμαι ἔμας ἄμφιρωπος ὅνδυ μλύος μὲν ἀστρα φορέ-
ματα· ιδιὸς τῷ δέρματι προίσταντοι· ἔρχεται
ἔκειμος καὶ τὰς παρακαλεῖ, καὶ τὸν αὐτόν.
Ἐτζετο τὸ καύματος εἰς πολλοὺς νόμεροις. Τότε δέ
ἔλεφας βλέπορτας ἔκειμον μὲν ἀστρα φορέ-
ματα πῶς τὸ λυθρώμην ὁστὸν τὸ δαρμόν. ἐπώς
τὸ φέρμει, ιδιὸς ὀλίγον χορτάρη. Συνθίζεται,
τοῦτο εἶχε μεταλλικά χαρά. Ιδιὸς ἔκειμος μὲν τὸ θά-
ρος αἱρεθούσει ἐπάρμω εἰς τὴν ράχηστου, ιδιὸς κα-
θετοι. Μετὰ ταῦτα ώστε μίδοτι τὸ πῶς ταπειρώ-
θη, ἐσώμαθεν εἰς τὸν ἄμφιρωπον ἔκειμον. Σκά-
ταγματικὸν μακρὰ τὸ λακκοφόρον ἔκειμον, ιδιὸς δι-
γένειος ἕλεφας. Ιδιὸς τὸ σέρρει ἔκειμος ὁ λάκκο-
φόρος ὃποῦ ἐσώμαθεν μετ' ὄμπτη. Οἱ δέ ἄλλοι
ἄμφιρωποι γένοισται Σκάτος μακραίων μακρι-
μηδίσμη, ιδιὸς μετ' ἔκειμους. Εἰχε δέ δύο οδούρτας
μεγαλουσε, οἱ ὃποι εἰς εἴμαι πολύτιμοι. Διότι οὐ-
χίμορομείς μαχαίρεις, ιδιὸς εἰς αλλατα δου-
γάδομπτου οἱ ἄμφιρωποι, ἄλλα ιδιὸς τὸ ξέσμα τῷ
δομτίωρ πίμωμλυ μέσα εἰς τὸ κρασί. ἐιαρδέει
τὰς αὐθρώπτας, ὃπερ ταύτους τὸ αἷμα. Παραποτε
δέ ταρατζεταί ταύτιατοι, διότι φοβάται τὰς
μῆτρας, ιδιὸς τὰς κοωψύπια, μακριὰ τὸν προσεγγί-
σους. Εἰχε δέ ιδιὸς ταύτης τὰς σωμάτειας οἱ
ἕλεφαρτες, ιδιὸς ταῦτας θελήσουσι ματέρας σους

ποταμὸν. Πρῶτον Βάρην τοῦ μικρὰ πονδία,
Σπερμόντιμ. Σ τότε περγοῦν, οὐδὲ εἴκείμοι οἱ με-
γάλοι, Σ τὸτο. διαὶ μᾶς περάσην πρῶτον οἱ
μεγάλοι. Σ κάμηρον λάκκον μὲτα πόδιάτυς, οὐδὲ
Βυθισθέντεροι. Ο δέ Θάρατός του εἶγαι
ὅταν γοινή ξέστα χρονῶν. Ή οὐ προτίτερα
ἀντύχη, Σ κάμηρον πομπικὸς φωλεῖν εἰς τὸ αὐθ-
πάτα:—

ΠΕΡΙΓΓ ΕΡΩΔΙΟΥ.

Ο Ερωδιὸς εἶμαι πουλὴ ὥστα μὲν τὸν κύκνον λα-
κός. Πλινὴ εἰς τὸ κορμὸν εἶμαι μικρότερος.
Σξῆ, Σ εἰς τὴν θάλασσαν, οὐδὲ εἰς τὴν γερεάν.
Διότι ὅταν εἶμαι εἰς τὴν θάλασσαν τρώγῃ μι-
κρὰ οψαίεια, εἰς δὲ τὴν γερεάν βρώγει τοὺς καρ-
πούς, καθὼς Σ τὸ ἄλλα πουλιά. Α' περὶ ὅλως δὲ
πρῶτον ὅποι κτίζει τὴν φωλεάμπου. Ως ελέγει
ὁ Προφήτης Δαβὶδ. Τοῦ Ερωδιὸς κατοικία
ἥγεται σώτημ. Πλινὴ δὲ μὲν φωλάδει εἰς τὰ δέρ-
δρα, ἄλλα δὲ εἰς περιβάδεις τόπους, οὐδὲ παραθα-
λασσίας, δέρεσκονται δὲ πολλοὶ Ερωδιοί, εἰς τὰ
ρηναῖα ὅπερ ὄμοιαί ζουσσαν διομήδους. Καὶ εἶμαι
εἰς τὸν κόλπον τῆς Βοιωτίας. Εχόστη δὲ ἔχει μα-
στιχαίαν, ὅτι εἰς καμένα φράγκον ἡ ἄλλης φυ-
λῆς ἀμφιρωποῦ, δὲ μὲν πλησιάζοντα παμπελῶς. Εἰ

δε ιδεσιν καψέμαυ Χειρίαψομ, ὅπτεξδύρη τὸν εἰλ-
λωικὲν γλωσσαψ, μα τὰς αγαγένει τυχόμενοι
ἐκεῖρον τὸν τόπον. Παράδεισος συνθήσεται εὑρε-
σθεῖ τὸν αἴλον ποτίον μα τὰς αγαγένει πλησιώτερον,
τὸν Χειρίαψον εἰκάρη. Καὶ τόσον τὸν Σιναϊμυρα.
ὅτι οὐδὲν ἔως τὴν τράπεζάμπου ἐρχούσαται, οὐδὲ
τρώγυστην Λωμήν. Διότι αὐτοπτον πολλά μα
πυρίψυσα χορμάτην ψωμήν. Τέσσαρα δε σο-
φίαψ εχουσιν εἰς θεοῦ, ὅτι εἰς τύχην ἄλλος αἴρ-
θρωπος αἴλορθυλος εἰς τὴν μέσην τῶν χει-
ρίαψων, οὐδὲ τοὺς ρίψην, οὐδὲ εἰκεῖμος ψωμήν, δεὶμ
τὸ πέρημυτον. Μόρον οσον ρίψουσαί Ρώμαιοι,
ἐκεῖρο τρώγυσιν. Εἰχει δε οὐδὲν αἴλων συνθετείμενον
οὐ Ερωδιος, ὅτι καταπίνειν δεύδια, οὐδὲ αὔμηδια,
σόταψ τὰς καταπίει μέσαεις τὸν δόμαχόντα
αύροιγυσιν, οὐδὲ μέρη τὸ χρέωστον. Ταὶ δε ηόκ-
καλα πάλιν τὰς ξερματαῖς:—

ΠΕΡΓΑ' ΧΗΝΟΥ ΧΕΡΣΑΙΟΥ; ἢγουα Καψτρόχοιρου.

Οὐ Καψτρόχοιρος, οὐδειαί τὸν χοῖρον εἰς τὸ
πρόσωπον, εἰς τὰς ψραῖς. Καὶ εἰχει αἴκαρ-
θια μεγάλα. Εἰχει δε τέτοιαψ συνθεταῖμ, οὐταψ
τὰς αγαγένει τὸ αἴμπελη, οὐδὲ τιμάζει, τὸ κλῆμα οὐ-
ταψ

ταῦθιμον δαφύλια ὥστε. Εἴ πει τακτικούτου εἰπάμω εἰς τοὺς ρώγους ἐκείμους, Σ μαζορύται
όλους εἰς τὰ καυρίατα, οὐδὲ ἔτζη θάσαγη Φορτο-
μένος, ἐταγίζει τὰ πυλάτα. Οταφ δὲ ίδη κα-
μέματι αὐτῶντος, συμμαζώμεται, ἐγίρεται ο-
λοφρόνιλος. Σ κρατεῖ, οὐδὲ τὸ αὐτοσασμόντα μά-
φαιμεται αποθεταμένος. Εἰδεὶ ίδη, ἐπλωσε
ματόρ πιάση, παρδίνης ἐκείμους κατερεῖ τὰ χέ-
εια τὰ αὐτῶν πάτη, οὐδὲ Σ τὸ ἐδικόντα δέρμα, διὰ
ματόρ συγχαμθῆ ματί μία τὸρ πάρη. Δέγυσι δὲ,
οτι αὐτίασως, ἐματί μία ἀθελού βρέχη μετ' ὄωτὸρ
τὸρ φόπορον ὁ αχμίως τὸ δέρματα, ἀθελού γη
πολλὰς γεόμυς. Ομως πρὸκείμενα καλλίτερα μα-
χήσῃ σλιγότερον, παραματόρ τοῦ θαψαπώση τῆς
ώρας. Διατέτο, Σ δίχως τὸ θελημάτα δέξ αὐγ-
κής κατεργῆ τὸ δέρματα, διὰ ματί μία τὸρ πιάση
οἱ αἴθρωποι. Τὸ δέρματα δὲ οταφ τὸ καώσησι, Σ
τὸ καμώμιδα κάκτων, ἔτζη ωσαμένων μέγιστη
δια, Σ ματόρ τὸ αρακαπώση μὲ πίασαμ οταφ πί-
τατοι: τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς, ματί τὰς αλεί-
ψης. Στερεώμυται. Καμ αὔτεσαμ τὰ πρώτα
μαλλιά βλαστού μάλια. Αὐτόμη εἰαμ πίη ὁ αὐ-
τῶν ποσος ὄωτῶν τῶν κάκτων μὲ αἴσημον κρασίμ, Σ
ἐχει πόμορ εἰς τὰ μεφράταρέτου: ~

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΝΟΥ Θαλασσίου.

Ο Αρχέως ὁ Θαλάσσιος εἶμαι γνωστός μέμονος
ἀπό τὸν ὅλον. Εἰχείς συνήθειαν, ὅταν ἀμε-
μος διώκει τὸν θαλασσαῖον, ὅταν ἀμε-
μος διώκει πέτραντας βαρεῖαν, ἐτελίσκεται, μαζὶ μὴ
τῷ πάρνοντει, Στὸν οὐρανὸν εἰς τὸ βάθος
τῆς θαλασσῆς. Διότι οὐδὲν θαλασσαῖον ὁ
θάματός τούς. Καὶ διὰ τοῦτο πάρτα διέσκεται εἰς
ταπαραγιάλλα. Λέγεται δέ διάωτόν τούς. Οτι εἴσιν τὸν
πλανήσιαν. Εἰ πειτα μαζὶ τῷ ρίξης εἰς τῶν θαλασ-
σαῖς πάλιν σωτίζεται. Εἰ γίμεται πρότερον.

ΠΕΡΓ ΕΧΙΔΝΗΣ.

Ἔτε Εχίς, νύοντας οὐχούρα, λέγεται πῶς ὡς
ταῦτα φέλει μαζί συντασθῆνε τὸ θηλυκόν,
βάρυντο κεφαλήτες μέσα εἰς τὸ φόμα τῆς θηλυ-
κοῦ. Καὶ τὸ θηλυκόν ὄχιστον τῶν ήδομών σφίζε-
ται, ηδονή κόντει τὸ κεφάλη τῆς αρσενικοῦ, ηδονή
θαυμωτώμενοτο. Οταῦτο δε τούτοις μαζί γαμήσαντες
παιδιάτης δέρη έχει φύσιν ἀπόκατω μαζί γαμήσην,
μόνον εκεῖνα εἰς ἔκδικην τῆς πατρόστωμ, τρώγυ-
σι τῶν κοιλίαμ πῆς μητρόστωμ, ηδονή των διγέμυρ-
σι.

σιμ. Τότε εἶκείμη περὶ ἀγανάγμη ὅσα φθάσκειρά-
γε. Ταῦτα ἄλλα φέρει γε τούς εἶδες εἰς τὸν ερε-
μόνταν ἀγανάγματον: —

ΠΕΡΙ ΕΛΑΦΟΥ.

ΤΕΛΑΦΟΣ, ΕΧΗ ΤΕΤΟΙΑΦ ΣΥΝΔΕΙΑΦ, Σ ΟΤΑΦ
ΥΗΡΑΣΗ ΤΑΔΑΥΗ, Ε ΔΙΕΡΙΣΗ ΦΩΛΕΑΜ ΟΦΙ-
ΔΙΣ ΟΠΥ ΜΗΕΙΖΗ ΑΣΑΜ ΜΟΧΟΣ, ΙΓΑΙ ΕΙΜΑ ΠΟΛΛΟΙ
ΟΦΙΔΕΣ ΤΕΤΟΙΟΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑ ΤΟΠΟΥ. ΟΤΑΦ ΓΟΥΪ ΤΟ
ΕΥΡΗ ΒΑΜΒΗ ΤΟ ΖΟΜΑΤΡΟ ΕΙΣ ΤΛΗ ΤΡΥΠΑΦ ΤΟΥ Ο-
ΦΕΩΣ. ΙΓΑΙ ΑΥΑΣΕΡΜΕΙ ΤΛΗ ΠΗΟΙΛΑΤΟΥ ΠΟΛΛΑΙΣ ΒΟ-
ΛΑΙΣ. ΕΩC ΟΠΩ ΥΑ ΤΟ ΣΥΡΗ ΕΞΩ ΤΟ ΟΦΙΔΙ ΥΑ ΤΟ
ΦΑΙΓΗ. ΠΛΙΛΙ' ΤΛΗ ΖΡΑΦ ΕΚΕΙΜΛΑΖΗΤΑΙ ΥΕΡΟΥ ΥΑ
ΠΙΗ, Ε ΕΑΥ ΔΕΙ ΕΥΡΗ ΕΤΟΙΜΟΥ ΥΕΡΟΥ ΥΑ ΠΙΗ, ΠΑΡΔΙ
ΝΙΒΣ ΑΝΤΑΝΗΙΑΦ ΙΣΧΗ. ΩC ΛΕΥΕΙ, ΙΓΑΙ Ο ΔΑΒΙΔ. ΟΙ
ΤΡΟΠΟΥ ΚΩΝΠΟΘΕΙ Η ΕΛΑΦΟΣ ΚΩΝ ΤΑC ΠΗΥΑC ΤΩ
ΟΜΑΠΩΦ, ΑΠ' ΑΩ ΤΛΗ ΤΛΗ ΕΛΑΦΟΦ ΟΠΥ ΥΑ ΦΑΙΓΗ Ο-
ΦΙΔΗ, ΜΑΖΩΜΥΣΤΙΦ ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΠΟΙ ΤΟΥ ΜΟΧΟΥ. ΟΤ
ΤΟ ΕΛΑΦΗ, ΕΑΥ ΔΕΙ ΦΑΙΓΗ ΟΦΙΔΗ, ΜΟΧΟΥ ΔΕΙ ΠΟΙΕΙ
ΤΟΥ ΔΕ ΧΟΥΡΟΥ ΟΠΥ ΠΔΥΤΟΥΣΤΙΦ ΤΑ ΧΕΡΑΤΑΤΥ, ΔΕΙ
ΔΥΓΕΙΡΗ ΥΑ ΦΑΦΗ ΕΙC ΤΖC ΑΥΝΘΡΩΠΥC, ΖΤΕ ΕΙC ΑΛ-
ΛΑ ΝΗΕΙΑ. ΑΛΛΑ ΧΡΥΜΜΑ ΠΕΡΠΑΤΑΣΤΙΦ, Σ ΒΟ-
ΣΚΟΥΣΤΑΙ. ΔΙΟΤΙ ΟΝ ΡΕΠΟΥΣΤΑΙ ΥΑ ΦΑΦΟΥΪ ΔΙ-
ΧΩΣ ΧΕΡΑΤΑ.